

undervisningen, som stiller de største Krav i Retning af Nybygninger, det er i særlig Grad Veterinærafdelingen. Jeg har været ude at se paa Bygningerne, og jeg vil benytte Lejligheden til at sige, at de efter min Mening er, for ikke at sige for meget, utilladelig slette, og Rigsdagen maa være belavet paa i den allernærmeste Fremtid at komme til at beskæftige sig med et Lovforslag om Udvidelse af Bygningerne paa Landbohøjskolen.

At denne Sag ikke er tilstrækkelig oplyst, kan jeg heller ikke indrømme. Der har været nedsat en Kommission om dette Forhold, og denne Kommissions Arbejde har været Rigsdagen tilgængeligt siden 1914. Der har været rejst Krav om en forbedret Undervisning ude paa Landbohøjskolen gennem flere Aar baade af Landbrugskandidater og andre, og det var netop af Hensyn til dette Krav, at der i 1912 blev nedsat en Kommission, der skulde tage hele dette store Spørgsmaal under Overvejelse. Det Arbejde, denne Kommission har udført, og den Betænkning, den har afgivet, giver efter min Mening saa gode og saa fyldige Oplysninger, at jeg vanskelig tror, noget Medlem her i Tinget kan gøre det bedre. Naar en Sag som denne har været Genstand for en Kommissionsbehandling, tror jeg, at de Oplysninger, der er indhentede, er saa betydningsfulde, at man ikke kan sige, at den Sag ikke er oplyst. Jeg har været ivrig for at fremme denne Sag, det skal jeg villigt indrømme, fordi jeg har den bestemte Opfattelse, at Landbruget i det hele taget daarlig kan være bekendt at have en saadan Undervisning som den nuværende for de vordende Lærere og Konsulenter o. s. v. Der er 5 Studieretninger nu paa Landbohøjskolen, men Landbrugskandidaternes Studietid er langt den korteste. For at blive uddannet som Lærer og Vejleder for Landbrugets Mænd er det tilstrækkeligt, at man gaar derude i $1\frac{2}{3}$ Aar, men dersom man skal være Skovrider, skal man gaa der i over 4 Aar. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) i de Betragtninger, han i saa Henseende fremsatte. Jeg beklager, at man ikke i højere Grad er interesseret i hurtigst muligt at faa denne Undervisning udvidet, saaledes at den dog i nogen Grad kan staa paa Højde med de Fremskridt, som er foregaaet baade her og der, siden denne Undervisning for over et halvt Hundrede Aar siden blev indført. Jeg ønsker fremdeles, at Landbohøjskolen skal være en

højere Lærestanstalt, og jeg tror ogsaa at turde sige, at den betragtes som saadan ogsaa udenfor Landets Grænser. Dog kan jeg forstaa de Ønsker, som er fremme i Retning af, at ogsaa vordende Landmænd kunde faa lettere Adgang til de gode Lærerkrafter og gode Læremidler, som Landbohøjskolen sidder inde med, men jeg tror at naar vi deler Undervisningen i to Kursus, vil vi derved gøre stor Skade, og jeg tror tillige, at den Undervisning, man kan faa paa Landbohøjskolen paa det korte Kursus, er Landbrugets Mænd langt bedre tjent med at faa paa vore almindelige Landbrugsskoler, og jeg er ligesom det ærede Medlem fra Fredensborg ganske overbevist om, at vore Landbrugsskoler nok skal oprette saadanne Kursus, at Landbrugets Mænd kan være lige saa godt tjente med at gaa paa dem som med at gaa her inde i København de $1\frac{2}{3}$ Aar. Saa siger det ærede Medlem fra Ringkøbing, at hvis der havde været Enighed i Kommissionen om dette Spørgsmaal, havde det været en anden Sag. Det er jo ikke altid saa let at faa en fuldstændig Enighed, men jeg vil nok spørge, hvilke Forslag det ærede Medlem tror der kunde være opnaaet mere Enighed om end netop dette.

Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) stillede 3 direkte Spørgsmaal til mig. Det første Spørgsmaal var, om jeg vilde indføre dette Kursus, og det maa jo Forslaget være et Vidnesbyrd om. Det næste var om min Stilling til den rent praktiske Fordannelse, man maatte kræve af dem, der ønskede at komme ind paa disse Kursus. Derom var der Enighed i Kommissionen, og jeg slutter mig ganske dertil. Jeg tror, det er baade rigtigt og i høj Grad formaalstjenligt, at man kræver disse 2 eller 3 Aar i praktisk Landbrug af dem, der ønsker at tage Eksamen som Landbrugskandidat paa Landbohøjskolen. Hvad det sidste Spørgsmaal angaar, er det foreløbig afgjort i Skrivelse af 9. Maj, idet Undervisningsraadet dér indstiller, at man indtil videre beholder den nuværende Ordning, hvorefter dér ikke kræves noget i Retning af teoretisk Fordannelse for at blive optaget paa disse Kursus, idet man gaar ud fra, at de Elever, der møder frem til denne Undervisning, er i Besiddelse af de Forudsætninger, som er nødvendige.

Med Hensyn til Forandringerne i selve Undervisningen ønsker jeg at gøre nogle enkelte Bemærkninger. De Ændringer, som i Aarenes Løb er foretaget i Undervisningsplanen paa Landbohøjskolen, har aldrig været forelagte Rigsdagen til Godkendelse.